

PRAKSISOVERSIGT · MILJØRET

Praksisoversigt over VVM-vurdering og miljøkonsekvensvurdering

Screening, miljøkonsekvensvurdering og klageadgang efter miljøvurderingsloven og VVM-direktivet

Version 1   Opdateret 6. jun. 2026   4 afgørelser · 2019–2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Miljøvurderingsloven (lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter) implementerer VVM-direktivet 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU for konkrete projekter og SMV-direktivet 2001/42/EF for planer og programmer. Loven kræver, at projekter omfattet af bilag 1 altid skal undergå miljøkonsekvensvurdering, mens bilag 2-projekter skal screenes for at afgøre, om de kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Klagenævnspraksis – navnlig fra Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet – viser, at utilstrækkelig begrundelse af screeningsafgørelser, manglende inddragelse af kumulative virkninger og utilstrækkelig vurdering af Natura 2000-påvirkning er de hyppigste ophævelsesgrunde. Klageadgangen er begrænset til retlige spørgsmål og er senest blevet indskrænket for CCS-projekter ved lov vedtaget 3. marts 2026.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Et bilag 2-projekt må ikke påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt bygherren, at projektet ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet – screeningsafgørelsen er en forudsætning, ikke en tilladelse.
- 02** Screeningsafgørelsen skal begrundes med hovedårsagerne og henvise til de relevante kriterier i bilag 6 – et afkrydsningsskema uden nærmere uddybning er generelt ikke tilstrækkeligt.
- 03** Kumulative virkninger fra eksisterende og planlagte projekter i samme område skal inddrages i screeningsvurderingen; undlades dette, er det en væsentlig mangel.
- 04** Myndigheden skal i screeningsafgørelsen tage hensyn til foreløbig kontrol eller vurderinger foretaget i medfør af EU-lovgivning, herunder habitatvurderinger af Natura 2000-påvirkning.
- 05** Klageadgangen over screeningsafgørelser og VVM-tilladelser er begrænset til retlige spørgsmål; klagenævnene prøver om loven er korrekt anvendt, men ikke hensigtsmæssigheden.
- 06** Klageberettigelse tilkommer enhver med retlig interesse, miljøministeren og landsdækkende foreninger med natur- og miljøbeskyttelse som formål og mindst 100 medlemmer.

- 07** Højesteret har fastslået, at kravet om 'tilstrækkelig interesse' efter Århus-konventionen er opfyldt ved dansk rets krav om individuel og væsentlig retlig interesse – aktiv deltagelse i høring giver ikke i sig selv klageret.
- 08** Ved projekter med mulig grænseoverskridende miljøpåvirkning skal der gennemføres international høring efter miljøvurderingslovens § 38 og Espoo-konventionen; tilsidesættelse kan dog ikke i sig selv medføre ugyldighed af en anlægslov.
- 09** EU-Domstolen kræver, at nationale tærskelværdier for VVM-screening ikke fratager hele kategorier af projekter enhver screening – medlemsstaterne kan ikke gennem faste grænser omgå direktivets formål.
- 10** Manglende miljøvurdering af en plan kan efter klagenævnspraksis medføre ugyldighed af den vedtagne plan, hvis manglen har haft betydning for planens indhold.
- 11** Ved vedtagelse af fremskyndelsesområder for vedvarende energi erstattes den traditionelle VVM-screening af en forenklet procedure, hvor projekter vurderes mod foranstaltninger fastsat i områdeplanen.
- 12** Klageberettigelsen for CCS-projekter på land er siden marts 2026 indskrænket til personer med væsentlig individuel retlig interesse og visse landsdækkende miljøforeninger.

§ 1 Lovgrundlag og direktivramme for miljøkonsekvensvurdering

Miljøvurderingsloven (lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter) udgør den samlede danske implementering af to centrale EU-direktiver:

- **VVM-direktivet** (direktiv 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (lovens afsnit III).
- **SMV-/SEA-direktivet** (direktiv 2001/42/EF) om vurdering af bestemte planers og programmeters indvirkning på miljøet (lovens afsnit II).

Loven skelner mellem to kategorier af projekter:

- **Bilag 1-projekter** (fx motorveje, kraftværker, havne med over 1.350 t kapacitet): Disse skal *altid* undergå en fuld miljøkonsekvensvurdering, jf. [miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 1](#).
- **Bilag 2-projekter** (fx vindmøller, solcelleanlæg, industrianlæg, råstofindvinding): Disse skal screenes for at afgøre, om projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. [§ 16](#) og [§ 21](#).

[Miljøvurderingslovens § 17](#) fordeler myndighedskompetencen: kommunalbestyrelsen for landprojekter (stk. 1), regionsrådet for råstofprojekter (stk. 2), miljøministeren for havprojekter (stk. 3) og klima-, energi- og forsyningsministeren for energiprojekter på havet (stk. 4). De nærmere procedureregler er udmøntet i [miljøvurderingsbekendtgørelsen](#) og for havne i [VVM-bekendtgørelsen for havne](#).

Den officielle [Vejledning til lov om miljøvurdering – Konkrete projekter](#) fra februar 2024 sammenfatter myndighedernes screening- og vurderingspligter og giver eksempler fra klagenævnspraksis.

LOV

Miljøvurderingsloven § 15, stk. 1

Miljøvurderingsloven § 16

Miljøvurderingsloven § 17, stk. 1

§ 2 Screeningsafgørelsens krav til begrundelse og bilag 6-kriterier

Screeningsafgørelsen efter [miljøvurderingslovens § 21](#) er myndighedens vurdering af, om et bilag 2-projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Afgørelsen skal opfylde strenge krav til begrundelse:

- Afgørelsen skal begrundes med **hovedårsagerne** til resultatet og med **henvisning til de relevante kriterier i bilag 6** – projektets karakteristika, placering og potentielle miljøpåvirkning, jf. [§ 21, stk. 2](#).
- Finder myndigheden, at projektet *ikke* er VVM-pligtigt, skal afgørelsen desuden anføre **særkender ved projektet** eller beskrive de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå væsentlige skadelige indvirkninger.

Den officielle [VVM-vejledning](#) præciserer:

Med ovennævnte krav til screeningsafgørelsens indhold er det ikke nok at udfylde et afkrydsningsskema, som supplerer bygherrens skema. Det er nødvendigt at foretage en samlet vurdering af det ansøgte projekt og dets mulige væsentlige indvirkning på miljøet.

For planer og programmer har [Vejledningen om miljøvurdering af planer](#) sammenfattet klagenævnets praksis:

Nævnet fandt, at det generelt er tvivlsomt, at det vil udgøre en tilstrækkelig begrundelse for en screeningsafgørelse for en plan, at der udelukkende foretages en afkrydsning i et screeningsskema uden en nærmere uddybning af vurderingen i forhold til miljøparametre efter miljøvurderingsloven.

Screeningsprocessen skal gennemføres hurtigst muligt og senest 90 dage fra den dag, bygherren har fremlagt de krævede oplysninger ([§ 22, stk. 1](#)). Folketingets Ombudsmand har i sag [FOB 2010 20-12](#) kritiseret, at en kommune udskød miljøgodkendelsessagen til der forelå afgørelse i VVM-screeningen, og udtalte, at de to sager bør behandles sideløbende.

LOV

Miljøvurderingsloven § 21, stk. 1-2

Miljøvurderingsloven § 22, stk. 1

§ 3 Forholdet til Natura 2000 og habitatvurdering ved screening

Et centralt element i screeningsprocessen er forholdet til habitatdirektivets krav om konsekvensvurdering af projekter, der kan påvirke Natura 2000-områder. [Miljøvurderingslovens § 21, stk. 1](#) kræver, at screeningsafgørelsen tager hensyn til *resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen* – herunder habitatvurderinger.

Vestre Landsret fastslog i [BS-28702/2022-VLR](#), at kravet om obligatorisk miljøvurdering af en plan efter [§ 8, stk. 1, nr. 2](#) fordrer, at planen vil have en **væsentlig indvirkning** på Natura 2000-området. Landsretten fandt:

Fredningsforslaget medfører efter sin karakter og sit konkrete indhold ikke ændringer i den del af fredningsområdet, som er sammenfaldende med Natura 2000-område nr. 238, og efter det oplyste om, hvor odderen er observeret, er

der ikke tilvejebragt grundlag for at tilsidesætte Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering af, at fredningen vil være neutral i forhold til det overlappende område.

Højesteret berørte i [Sag 190/2018](#) forholdet mellem SMV-direktivet, habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, og den danske regulering. Højesteret fastslog, at en eventuel tilsidesættelse af procedurereglerne i SMV- og habitatdirektivet *under ingen omstændigheder* kunne føre til straffrihed for overgødsning, idet direktiverne har til formål at sikre miljøbeskyttelse – ikke at fastsætte lempeligere regler.

LOV	Miljøvurderingsloven § 8, stk. 1	Miljøvurderingsloven § 21, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om overgødsning: Fortsat strafansvar trods lempeligere gødningsnormer og påstået ugyldighed af lovgivning		04.06.2019
	Landsretten · Vestre Landsret: Fredningsforslag for ådalslandskab kræver ikke obligatorisk miljøvurdering efter miljøvurderingsloven		10.03.2025

§ 4 Klageberettigelse og Århus-konventionens krav

Klageberettigelse over screeningsafgørelser og VVM-tilladelser reguleres af [miljøvurderingslovens § 50](#). Klageberettiget er:

- Miljøministeren
- Enhver med **retlig interesse** i sagens udfald
- **Landsdækkende foreninger og organisationer** med natur- og miljøbeskyttelse som formål, mindst 100 medlemmer og dokumenterede vedtægter

Disse regler skal fortolkes i lyset af Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, der sikrer adgang til klage for *den berørte offentlighed* med *tilstrækkelig interesse*.

Højesteret fastslog i [BS-3521/2021-HJR](#) de grundlæggende principper for denne vurdering. En privatperson bosat ca. 2.000 meter fra et planområde for en ny dagligvarebutik blev nægtet klageadgang:

Af de grunde, der er anført af landsretten, finder Højesteret, at A ikke har retlig interesse i at klage over kommunens afgørelser om vedtagelse af lokalplanen og kommuneplantillægget. Heri ligger, at A ikke har "tilstrækkelig interesse", og at det dermed er uden betydning for hendes klageadgang efter [planlovens § 59, stk. 1](#), om hun må anses for omfattet af "den berørte offentlighed" efter Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, jf. artikel 2, stk. 5.

Højesteret understregede, at **aktiv deltagelse i en forudgående høringsproces** ikke i sig selv medfører automatisk klageret. Den danske praksis for klageberettigelse blev anset for forenelig med Århus-konventionen og EU-Domstolens praksis om medlemsstaternes skønsmargen.

Folketingets Ombudsmand udtalte i [FOB 2021-36](#), at lokale miljøforeninger efter miljøbeskyttelseslovens system kun kan klage, hvis de opfylder de specifikt lovfastede betingelser – kriteriet *individuel, væsentlig interesse* er ikke i sig selv tilstrækkeligt for foreninger.

Nyere ændring (marts 2026): Ved **lov nr. 355 af 3. marts 2026** er der i § 50 indsat et nyt stk. 3, der for afgørelser om CCS-projekter (CO₂-lagring) på land begrænser klageberettigede til personer med *væsentlig individuel retlig interesse* og landsdækkende foreninger med hovedformål som natur- og miljøbeskyttelse og mindst 100 medlemmer.

LOV	Miljøvurderingsloven § 49, stk. 1	
	VVM-vurdering og miljøkonsekvensvurdering	4
	Miljøvurderingsloven § 50, stk. 1	

International høring og grænseoverskridende miljøpåvirkning – § 5 Lynetteholm-sagen

Miljøvurderingslovens § 38 regulerer den internationale høringspligt, når et projekt kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 7-8a og suppleres af Espoo-konventionen om miljøkonsekvensvurderinger i en grænseoverskridende sammenhæng.

Lynetteholm-sagen illustrerer rækkevidden af disse regler. Klimabevægelsen i Danmark anlagde sag ved Østre Landsret med påstand om, at **lov om anlæg af Lynetteholm** var ugyldig som følge af mangelfuld international høring. Sverige havde udtrykt bekymring over projektets blokerings effekt på ca. 0,25% af vand- og saltudvekslingen i Øresund.

I kendelse [BS-7904/2022-OLR](#) afslog landsretten begæringen om opsættende virkning. Retten lagde vægt på:

- At Lynetteholm-projektet er omfattet af **specifikke VVM-regler i bekendtgørelse nr. 517 af 24. marts 2021**, og at § 38 derfor ikke fandt direkte anvendelse.
- At selv en eventuel tilsidesættelse af **Espoo-konventionen** *ikke i sig selv ville medføre lovens ugyldighed*, da konventionen ikke har direkte virkning i dansk ret.
- At de fremlagte miljøundersøgelser og en uafhængig tredjepartsgranskning (Deltares) ikke gav grundlag for at antage en tilsidesættelse af VVM-direktivets artikel 7-8a.

Sagen er fortsat verserende ved Østre Landsret for så vidt angår spørgsmålet om lovens materielle gyldighed.

LOV

[Miljøvurderingsloven § 38](#)

Myndighedskompetence og seneste lovændringer om VE-fremme og § 6 CCS

Miljøvurderingslovens § 17 har gennemgået en række ændringer. Bestemmelsens stk. 1-4 blev nyaffattet ved ændringsloven af 29. december 2020 om miljøvurdering og husdyrbrug (implementering af VVM-direktivet), der præciserede, at bilag 2-projekter skal vurderes på grund af *art, dimensioner eller placering* – en direktivnær implementering af **VVM-direktivets artikel 2, stk. 1**.

Forarbejderne til nyaffattelsen udtrykker:

Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Vedtaget ændring (maj 2025): § 17, stk. 4, nr. 2, er ændret ved lov af 20. maj 2025, der udvider klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence på havområdet til at omfatte *alle elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder* (ikke kun vand og vind), herunder solcelleanlæg på havet.

Vedtaget ændring (marts 2026): Ved lov nr. 355 af 3. marts 2026 om bl.a. Danmarks undergrund og CO₂-transport er der indsat nye bestemmelser om klageadgang for CCS-projekter, der begrænser kredsen af klageberettigede for at mindske procesrisiko.

Derudover har [VE-tilladelsesprocesbekendtgørelsen](#) fra maj 2025 indført en **forenklet screeningsproces** for VE-projekter i udpegede fremskyndelsesområder. Her erstattes den traditionelle VVM-screening af en vurdering af, om projektet opfylder de foranstaltninger, der er fastsat i områdeplanen, med en maksimal screeningsfrist på 45 dage (30 dage for repowering).

LOV

[Miljøvurderingsloven § 17, stk. 4](#)

§ 7 Klagenævnspødsis – typiske ophævelsesgrunde

Miljø- og Fødevareklagenævnet er den primære klageinstans for screeningsafgørelser og VVM-tilladelser efter [§ 49](#). Klageprøvelsen er begrænset til **retlige spørgsmål**, men dette rummer i praksis et bredt spektrum:

- **Begrundelsesmangler:** Afgørelser ophæves, når screeningsafgørelsen ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse med henvisning til bilag 6-kriterierne. Et rent afkrydsningsskema uden nærmere uddybning er som hovedregel utilstrækkeligt.
- **Kumulative virkninger:** Undlader myndigheden at inddrage kumulative effekter fra eksisterende og planlagte projekter i nærområdet, er det en væsentlig mangel. Bilag 6, pkt. 3, litra g, kræver eksplicit vurdering af projektets kumulation med andre eksisterende og/eller godkendte projekter.
- **Natura 2000-vurdering:** Manglende inddragelse af habitatvurderingens resultater udgør en fejl i screeningsgrundlaget.
- **Fejlagtig bilagshenføring:** Henføring af et projekt til det forkerte bilag (typisk bilag 2 i stedet for bilag 1) er en retlig fejl, der kan medføre ophævelse.
- **Manglende screening:** Planklagenævnet ophæver lokalplaner og kommuneplantillæg, der er vedtaget uden den krævede miljøvurdering eller screening.

For **planer og programmer** gælder tilsvarende, at Planklagenævnet prøver, om screeningsafgørelsen opfylder lovens begrundelseskrav. Som [vejledningen om planer og programmer](#) bemærker, vil *visse miljøparametre dog være åbenlyst upåvirkede* af en plan, og i sådanne tilfælde er der ikke krav om en nærmere forklaring.

Rettens VVM-prøvelse ved domstolene er tilsvarende begrænset. [Vejledningen](#) omtaler en afgørelse fra Retten i Esbjerg af 23. maj 2017, der bekræfter, at screeningen gennemføres som en foreløbig vurdering, og at der må accepteres et vist spillerum for myndighedens vurdering – men er der behov for mere indgående undersøgelser, taler det for, at der foretages en fuld miljøvurdering.

LOV

[Miljøvurderingsloven § 21, stk. 2](#)[Miljøvurderingsloven § 49, stk. 1](#)

§ 8 Retsvirkninger af manglende miljøvurdering og EU-rettens effektivitetsprincip

Spørgsmålet om retsvirkningerne af manglende eller mangelfuld miljøvurdering er centralt i dansk praksis. Efter dansk forvaltningsret medfører procedurefejl kun ugyldighed, hvis fejlen har haft **konkret betydning** for afgørelsens resultat. EU-rettens effektivitetsprincip kan dog skærpe dette krav.

EU-Domstolen har i en række sager fastslået, at medlemsstaterne skal sikre effektiv gennemførelse af VVM-direktivets krav:

- I sag **C-72/95 (Kraaijeveld)** fastslog Domstolen, at en national retsinstans skal efterprøve, om nationale tærskelværdier og kriterier for VVM-screening overholder direktivets grænser, og at faste tærskelværdier ikke må have den virkning, at hele kategorier af projekter fritages fra screening.
- I sag **C-435/97 (WWF)** præciserede Domstolen, at en medlemsstat ved fastsættelse af tærskelværdier for bilag 2-projekter ikke må fratage direktivet dets praktiske virkning.
- I sag **C-41/11 (Inter-Environnement Wallonie)** fastslog Domstolen, at en plan vedtaget uden den krævede miljøvurdering skal annulleres, medmindre nationale retsinstanser – under helt ekstraordinære omstændigheder – midlertidigt opretholder planens virkninger.

Højesteret fastslog i [Sag 190/2018](#), at en eventuel tilsidesættelse af SMV-direktivets og habitatdirektivets procedureregler *under ingen omstændigheder* kunne føre til straffrihed for kvælstofovertrædelser:

SMV-direktivet og habitatdirektivet har til formål at sikre miljøbeskyttelse. En korrekt miljø- eller konsekvensvurdering ville således ikke kunne medføre en pligt for myndighederne til at fastsætte lempeligere regler.

Sagen illustrerer, at manglende miljøvurdering ikke nødvendigvis har den konsekvens, at alle afgørelser truffet i medfør af den uvurderede plan eller regel er ugyldige – det afgørende er fejlens konkrete betydning sammenholdt med formålet med den tilsidesatte regel.

LOV Miljøvurderingsloven § 8, stk. 1

PRAKSIS **Højesteret** · Højesterets afgørelse om overgødskning: Fortsat strafansvar trods lempeligere gødningsnormer og påstået ugyldighed af lovgivning

04.06.2019

§ 9 Sagsbehandlingstid og ombudsmandens praksis ved VVM-screening

Miljøvurderingsloven fastsætter en 90-dages frist for myndighedens screeningsafgørelse ([§ 22, stk. 1](#)), men i praksis kan forløbet trække ud, særligt når screeningen samordnes med andre afgørelser (miljøgodkendelse, tilladelse efter sektorlovgivning).

Folketingets Ombudsmand har i [FOB 2010 20-12](#) udtalt sig kritisk om en kommune, der berostillede miljøgodkendelsessagen i afventen på klagenævnets afgørelse i VVM-screeningen:

Bestemmelsen hindrer ikke at en sag om miljøgodkendelse og VVM-screening behandles samtidig. Bestemmelsen lægger tværtimod op til at forslag i begge sådanne sager offentliggøres samtidig.

Ombudsmanden fandt det beklageligt, at kommunen valgte at adskille de to processer, da en samtidig behandling ville have afkortet den samlede sagsbehandlingstid.

For aktindsigt i VVM-sager har Ombudsmanden i [FOB 2016-6](#) prøvet Natur- og Miljøklagenævnets afslag på aktindsigt i et internt screeningsark. Ombudsmanden bemærkede, at [miljøoplysningslovens § 2, stk. 3](#), kræver en restriktiv anvendelse af undtagelsesbestemmelserne, og at klagenævnet efter eget udsagn *ofte* meddeler fuld aktindsigt – også i screeningsark.

LOV

Miljøvurderingsloven § 22, stk. 1

§ 10 Sammenfatning af centrale praksismønstre

Praksis fra de seneste år tegner et klart billede af de retlige rammer for VVM-vurdering i Danmark:

- **Begrundelseskravet** er det hyppigste stridspunkt. Kommunernes screeningsafgørelser ophæves, når de alene bygger på afkrydsningsskemaer uden en reel, samlet vurdering af alle relevante bilag 6-kriterier.
- **Kumulative virkninger og Natura 2000** er de oftest oversete faktorer. Myndigheden skal aktivt inddrage eksisterende og planlagte projekter samt habitatvurderingens resultater.
- **Klageadgangen** er retligt begrænset, men funktionelt bred. Landsdækkende miljøorganisationer har klageret, mens enkeltpersoner skal godtgøre en individuel og væsentlig interesse. Højesteret har fastslået, at denne standard er forenelig med Århus-konventionen.
- **Domstolsprøvelsen** af VVM-afgørelser er intensiv hvad angår procedurefejl, men tilbageholdende for så vidt angår det faglige skøn. Der accepteres et vist spillerum for myndighedens vurdering.
- **EU-rettens indflydelse** er markant. EU-Domstolens praksis om VVM-direktivets formålsbestemmelser sikrer, at danske tærskelværdier og procedurer ikke undergraver direktivets effektive virkning.
- **Nyere reformer** – VE-tilladelsesprocesbekendtgørelsen 2025 og CCS-lovændringen 2026 – viser en tendens mod forenklede procedurer for særlige projektyper, der skal balancere hensynet til den grønne omstilling med miljøvurderingens kvalitet.

Husdyrbrugets særlige VVM-screening efter husdyrbrugloven behandles i den særskilte praksisoversigt om [husdyrgodkendelse](#).

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afvisning af klageberettigelse for privatperson i sag om lokalplan og Århus-konventionen	01.06.2023
	Højesteret · Højesterets afgørelse om overgødsning: Fortsat strafansvar trods lempeligere gødningsnormer og påstået ugyldighed af lovgivning	04.06.2019
	Landsretten · Vestre Landsret: Fredningsforslag for ådalslandskab kræver ikke obligatorisk miljøvurdering efter miljøvurderingsloven	10.03.2025
	Landsretten · Kendelse om opsættende virkning i sag om Lynetteholm-projektets gyldighed og internationale høringer	22.03.2024

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Miljøvurderingsloven § 15

stk. 1

Miljøvurderingsloven § 16

Miljøvurderingsloven § 17	stk. 1	Miljøvurderingsloven § 21	stk. 1-2
Miljøvurderingsloven § 25	stk. 1	Miljøvurderingsloven § 50	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser 4 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 2

01.06.2023	Højesterets afvisning af klageberettigelse for privatperson i sag om lokalplan og Århus-konventionen	bs-3521-2021-hjr
04.06.2019	Højesterets afgørelse om overgødskning: Fortsat strafansvar trods lempeligere gødningsnormer og påstået ugyldighed af lovgivning	Sag 190/2018

LANDSRETTE · ANKEINSTANS 2

10.03.2025	Vestre Landsret: Fredningsforslag for ådalslandskab kræver ikke obligatorisk miljøvurdering efter miljøvurderingsloven	10552-12451
22.03.2024	Kendelse om opsættende virkning i sag om Lynetteholm-projektets gyldighed og internationale høringer	5060-6081

FORARBEJDE Betænkninger 1 reference

Erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af offentlig regulering

nr. 1243 · 1992 · Finansministeriet